

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

24. september 2017

NEDELJA	25. MED LETOM – SLOMŠKOVA
24.09.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem v dober namen</i> <i>ob 10h za družino Utrankar in Štampe</i>
Ponedeljek	Sergij
25.09.	<i>ob 19h za rajne Krušič in Skutnik, obl.</i>
Torek	Kozma in Damijan
26.09.	<i>ob 19h za +Antonijo Ozvaldič, obl.</i>
Sreda	Vincencij Pavelski, ustanovitelj lazaristov
27.09.	<i>ob 19h za +Ivana Grebovšek, 30. dan</i>
Četrtek	Venčeslav
28.09.	<i>ob 18h na Pernovem za +Marjana Mežnar, osmina</i>
Petek	Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli
29.09.	<i>ob 19h za +Ivana Potočnik in vse Urbanove</i>
Sobota	Hieronim
30.09.	<i>ob 7h za +Zinko ter starše Vrhovnik in Narakš</i>
NEDELJA	26. MED LETOM – ROŽNOVENSKA
01.10.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Slavka in Nežo Cokan</i> <i>ter Marijo Sanhaber</i> <i>ob 10h za +Saro Veber</i>

OB 25. NEDELJI MED LETOM

On pa je odgovoril
enemu izmed njih:
,Prijatelj, ne delam ti
krivice;
ali se nisi po denarju
z menoj pogodil?
Vzemi, kar je tvojega,
in pojdi! Hočem pa tudi
poslednjemu dati
kakor tebi.
Ali ne smem s svojim
storiti,
kar hočem?
Ali je tvoje oko hudobno,
ker sem jaz dober?'
Tako bodo poslednji prvi
in prvi poslednji.«

(Mt 20,13–16a)

Mt 20,1–16a

PRAVIČNOST V LJUBEZNI

Že prerok Izaija (55,6–9) pravi: »Iščite Gospoda, dokler se daje najti, kličite ga, dokler je blizu! ... Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako visoko so moje poti nad vašimi potmi in moje misli nad vašimi mislimi.« S prisposodbo o razdalji med zemeljskim in presežnim pokaže na neznansko vzvišenost tiste pravičnosti, ki jo prežema ljubezen, in je zato nad navadno zemeljsko menjalno, razdelilno in zakonsko pravičnostjo. Te tri hočejo veljati samostojno, ne da bi morala biti poleg tudi ljubezen. Za Božjo pravičnost pa je navzočnost ljubezni bistvena, saj je gonilna sila usmiljenja in odpuščanja. Pridružuje se ji Božja milost, ki na tej ravni povzroča spreobrnjenje. Pravičnost je dinamična in ustvarjalna. Prebuja in vodi nastajanje novega evangeljskega življenja. Božja pravičnost neprestano daje dober zgled ljudem s tem, da ni preračunljiva, ampak tako velikodušna, da je do ljudi naravnost razsipna. Razesipnost v prid potrebnih postane krepost.

Do skrajnosti pravični ljudje so lahko še vedno sebičneži, ker so do decimalk natančni in do dolžnikov nepopustljivi. Božja velikodušnost pa nas uči obdarovanja. Naj ne dajemo samo tega, kar smo dolžni dati.

Menjalna, razdelilna in zakonska pravičnost so potrebne kot red znotraj sveta. V krščanski misli, ki človeka v tem svetu že vseskozi usmerja nad ta svet, pa svetno pravičnost presega Božja in človeška ljubezen.

Jezus je v času svojega življenja na zemlji pokazal, kakšen mora biti gospodar. On namreč pravi, da je dober gospodar tisti, ki je sposoben to, kar ima, velikodušno deliti z drugimi, ne glede, če so si zaslužili to, kar so prejeli. Jezus plačila ne pogojuje z zaslugami in ozko pravičnostjo, ampak s podarjeno ljubeznijo. On je velikodušen tudi do tistih, ki so brez sleherne zasluge in pravic. Naše plačevanje temelji na strogi ekonomiji, kar pa moramo preseči s posnemanjem Jezusa, ki nas vabi, da bi bili tako radodarni, kot je on. Prav vsi hrepenijo po čisti in popolni ljubezni. Smo jo pripravljene podarjati?

Po: B. Lavrih

DANAŠNJA NEDELJA JE OBENEM SLOMŠKOVA ...

Stari latinci so rekli: »Finis coronat opus. Konec krona delo.« Tudi za Slomška velja: konec življenja je krona njegovega dela. Zadnje leto svojega življenja je poromal v Rim, nato je zadnje mesece birmoval in opravljal pastoralne obiske, se udeležil še duhovnih vaj v Rogaški Slatini in na koncu poromal na Ptujsko Goro »po slovo«. Zadnja dva dneva po tem romanju je obležal na bolniški postelji in prejel zakramente. Vsi ožji sodelavci so prek dneva prihajali po slovo in zvečer na današnji dan, 24. septembra 1862, okrog pol devetih je prišla njegova zadnja ura. Med litanijami Matere Božje, je sredi vzdikov »Prosi za nas!« končal svoje zemeljsko življenje.

Z novico o njegovi smrti je odmevalo po vsej škofiji prepričanje: »Svetnika imamo, svoje priprošnjika v nebesih imamo!« To so izjavljali ljudje po vsej takratni lavantinski škofiji in tudi po drugih sosednjih škofijah, posebej še v celovski in graški. Celu sovražniki in nasprotniki so to priznavali.

Ob vsem tem je potrebno poudariti njegovo delo za edinost kristjanov in ustanovitev molitvenega občestva – Bratovščine svetega Cirila in Metoda. Ločitve, razkoli, neenakost med kristjani so bile in so še rane na Kristusovem skrivnostnem telesu.

Edinost ni zadeva politike, diplomacije, filozofije, ideologije, tudi ne zadeva moči ali oblasti, marveč je Božji dar, ki si ga lahko samo izmolimo in izprosimo. Slomšek se je tega dobro zavedal, zato je 1851 ustanovil posebno molitveno družbo za edinost kristjanov. Bil je prepričan, da samo molitev lahko ozdravi to rano. Tudi mi smo še danes povabljeni, da molimo po tem namenu – naj nam bo tudi v tej prošnji priprošnjik naš bl. Slomšek.

